

gomlu virðunum er skúgvað til viks fyri nýggja rákinum, sum er komið innvir okkum.

– Millum annað haldi eg, at hetta við hjúnarbandslógini, sum nú gevur møguleika hjá tveimum av sama kyni at giftast, er eitt stig skeiva vegin, heldur Kári P. Højgaard.

Hann leggur miðlarnar og rákið uttan úr heimi undir, at hesar broytingar eru hendar.

– Tá ið miðlarnir áhaldandi viðgera slík mál, so ávirkar tað okkum, og tað er eisini hent í hesum máli, sigur Kári P. Højgaard.

Kári P. Højgaard siur, at hann hesi seinastu mongu árin mangan hevur hugsað um, hvussu ofta afturat hann sleppur at uppliva hátíðardámin í samband við skráðgonguna og gudstænastuna á Ólavsøku.

Tað er tingformaðurin, sum skipar fyri skráðgonguni Ólavsøkudag.

Í stýrisskipanarlógini stendur, at Ólavsøkudag ganga løgtingsformaður, løgtingsmenn, lögmaður, landsstýrismenn og embætismenn skráðgongu úr tinginum í dómkirkjuna, har gudstænasta verður hildin, og síðan aftur í tingið.

Løgtingsformaðurin ger av, hvørjir embætismenn eru við í skráðgonguni, og hvussu gongan er skipað.

Tá ið skráðgongan er komin aftur á Tinghúsvøllin, verður ein

Føroyar eru eitt kristið land, og tað verður gjørt sjónligt við skráðgonguni á Ólavsøku, tá ið tingfólk, embætisfólk og prestar ganga skráðgongu saman.

Kári P. Højgaard

sangløta, áðrenn tingið verður sett klokkan 13 og lögmaður heldur Ólavsøkurøðuna.

Tað stendur eisini í lógini, at í seinasta lagi seks dagar eftir, at lögmaður hevur hildið Ólavsøkurøðuna, skal hon fáa umrøðu í tinginum.

–Hetta er alt hátíðarligt og ein partur av tí fólkaræði, sum øll okkara skipan byggir á, sigur Kári P. Højgaard.